

[Tastesen.]

fentligt hverv, er valgt i Storstrøms amtskreds, og første stedfortræder for fremskridtspartiet dér, grosserer *Tandrup Jensen*, har i skrivelse af 18. d. m. meddelt, at han er villig til at indtræde som midlertidigt medlem under hr. Nyborgs orlov.

Endelig har hr. *Søren Jensen* (Vejen) søgt om orlov i skrivelse af 19. d. m. på grund af sygdom. Han er valgt i Ribe amtskreds, og første stedfortræder for socialdemokratiet i denne amtskreds er postekspeditør *Karl Nielsen*, Gesten, som i skrivelse af dags dato har erklæret sig villig til at indtræde som midlertidigt medlem i anledning af hr. Søren Jensen (Vejen)s orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på et enigt udvalgs vegne afgive følgende:

Indstilling.

1) Fru Wencke Hansen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 21. februar 1975.

2) Grosserer Tandrup Jensen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 21. februar 1975.

3) Postekspeditør Karl Nielsen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 21. februar 1975.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 142 stemmer.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forhandling om statsministerens erklæring af 20. februar 1975.

(Erklæringen findes i tidenden for 20/2 75).

Formanden:

Taletiden er 15 minutter for ordførerne, det halve for andre medlemmer; det halve er 7½ minut, som jeg dog skal forhøje til 8 minutter.

Kjeld Olesen (S):

Socialdemokratiet er naturligvis enig i de synspunkter, der blev fremført af statsministeren i går.

Det ligger i sagens natur, at regeringen må møde frem med et handlingsprogram, der sætter tilstrækkelig kraftigt ind, så man snarest kan komme i gang med at løse den alvorlige arbejdsløshed og de økonomiske problemer.

Skulle man give en overskrift, der karakteriserer statsministerens redegørelse, så vil det være: handling nu! Jeg har forstået, at de første lovforslag vil blive fremsat i løbet af få dage, og at resten snart følger efter.

I den senere tid er der stillet alvorlige spørgsmålstejn ved vort folkestyres evne til at løse de hastigt voksende problemer. Med stigende forundring har befolkningen og også udlandet iagttaget den politiske udvikling i det land, der for store dele af verden har stået som mønster for et stabilt demokrati. En af grundene til den manglende stabilitet og handlekraft er uden tvivl, at der efter sidste valg igen er 10 partier i dette ting. Det har imidlertid været vælgernes ønske, det må vi respektere, og det er vort udgangspunkt.

Men én ting skal føjes til. Der følger et ansvar med at sætte sit kryds på valgdagen, og det må vel være vælgerens ansvar både at sætte sit kryds ud fra en politisk holdning og ud fra en forståelse af, at dette folketing må have den nødvendige handlekraft.

Tidligere stemte mange vælgere pr. tradition og ud fra en noget snæver opfattelse af, hvilken samfundsgruppe man hørte til. Dette faste mønster er nu i hastigt opbrud. Den moderne nyhedsformidling, der har bragt den politiske hverdag ind i de enkelte hjem, har i stigende grad engageret befolkningen. Det bør vi betragte som noget positivt.

Og det er også en positiv udvikling, at et stigende antal vælgere ikke længere stemmer af vane, men ud fra en personlig vurdering. Vi bør heller ikke betragte det som noget negativt, at dette stigende engagement har medført en tilsvarende stigende kritik af det arbejde, der udføres af landets politikere.

Jeg mener altså, at vi bør betragte denne udvikling ikke som et tilbageskridt, men som et sundhedstegn. Demokratiets væsen er netop, at dette ting skal være et spejl af de politiske holdninger, der findes i befolkningen, og det er netop et led i den demo-